

af 24. maj 1996 om bestyrelse af kirkernes og præsteembedernes kapitaler, bekendtgørelse nr. 16 af 9. januar 2002 om bestyrelse af kirkernes og præsteembedernes kapitaler og findes nu i uændret form i bekendtgørelse nr. 971 af 2. december 2003 § 8, stk. 2.

2.3. Forrentningen af præsteembedernes kapitaler blandt stiftsmidlerne

Som nævnt i afsnit 2.2. danner præstetiende- og grundbyrdeafløsningskapitaler samt jordrenteerstatningen og salgssummer vedrørende afhændet jord grundstammen i præsteembedernes formuemidler og forvaltes ligesom kirkernes kapitaler blandt stiftsmidlerne.

Allerede i begyndelsen af 1900-tallet viste disse kapitaler, der oprindeligt var tænkt som tilstrækkelige til dækning af lønudgifterne til præster uden for København, sig at være helt utilstrækkelige til at dække lønudgifterne, og derfor blev landskirkeskatten indført. Kapitalerne forrentes til fordel for fællesfonden, der helt eller delvist finansierer udgiften til præsternes løn, og hermed bidrager kapitalerne fortsat til finansieringen af disse lønudgifter.

Den nugældende formulering af lov om folkekirkens økonomi § 14 har været uændret siden vedtagelsen af lov nr. 645 af 19. december 1984 om folkekirkens økonomi, som trådte i kraft 1. januar 1986. (L 26, fremsat af daværende kirkeminister Mette Madsen den 10. oktober 1984, F.sp. 424; Forslag som fremsat A.sp. 635; 1. beh. 17. oktober 1984, F.sp. 651; betænkning afgivet 5. december 1984, B.sp. 135; 2. behandling 7. december 1984, F.sp. 3455; 3. behandling 11. december 1984, F.sp. 3596; forslag som vedtaget, C.sp. 79).

§ 14, stk. 1, fik denne formulering for at tydeliggøre, at præsteembedekapitalerne, der blev bestyret af stiftsøvrighederne, var præstelønningsmidler, og at indtægterne derfor tilfaldt fællesfonden. Fra bestemmelsen kunne således ikke sluttes modsætningsvis til, at det nu skulle være udelukket at lade en del af et eventuelt renteprovenu, der hidrørte fra bestyrelsen af kirkernes kapitaler, indgå i fællesfonden, allerede fordi de hidtidige principper for kirke- og præsteembedskapitalernes bestyrelse videreførtes uforandret, jf. bemærkningerne i afsnit 2.2.

2.4. Ny formulering af lov om folkekirkens økonomi § 14 vedrørende fællesfondens renteindtægter

Med dette lovforslags § 1, nr. 2, affattes lov om folkekirkens økonomi § 14, stk. 1 – 2, således at det tydeliggøres, at fællesfonden i overensstemmelse med de hidtil gældende regler oppebærer følgende indtæg-

ter fra forrentningen af kirkernes og præsteembedernes kapitaler:

- rente og udbytte af præsteembedernes kapitaler
- den del af et renteprovenu, der ligger ud over den rentesats, som tilfalder vedkommende kirke.

3. Refusion, leje- og driftsindtægter

Med forslaget i § 1, nr. 2, til affattelse af lov om folkekirkens økonomi § 14, stk. 3, skabes udtrykkelig hjemmel for den nuværende praksis, hvorefter fællesfonden kan modtage refusion for finansieringen af lokale kirkelige udgifter.

Det har hidtil været praksis, at menighedsrådene betaler en del af de udgifter, som vedrører PAP-pc (Pc til Alle Præster) på kirkenettet. Etableringen af DNK (Den Ny Kirkebog) er finansieret af fællesfonden og betyder, at alle kirkebogsførende sognepræster/kordegne har fået en DNK-pc. Ordningen med PAP-pc'er er den populære betegnelse for, at alle øvrige præster har fået tilbud om også at få en pc'er på kirkenettet. Udgifterne til disse PAP-pc'er er delvist finansieret ved betaling fra menighedsrådene til fællesfonden.

På nogle områder som fx revision af kirke- og præstegårdskasserne og forsikring af kirker m.v. kan der være en rationaliseringsgevinst ved, at der indgås en samlet kontrakt fx på stiftsniveau eller for folkekirken som helhed. Dette er baggrund for den ordning, som kendes i dag, hvor folkekirken har en central forsikringsordning og en revisionsordning, hvor kontrakterne indgås for stiftet som helhed eller for større områder i det enkelte stift. Udgifterne til disse ordninger finansieres af fællesfonden.

Der er imidlertid tale om udgifter, som vedrører det lokale niveau, og det er regeringens politik, at denne type udgifter også skal finansieres på det lokale niveau. Hjemlen i forslaget til lov om folkekirkens økonomi § 14, stk. 4, kan bruges til at opkræve refusion hos kirke- og præstegårdskasserne for fællesfondens udgifter til disse ordninger.

Der har været overvejelser om, at der i fremtiden skulle opkræves refusion for fx fællesfondens udgifter til forsikringer og revision. Overvejelserne er endt med, at der ikke på nuværende tidspunkt vil blive opkrævet refusion for disse udgifter hos menighedsrådene.

Endvidere skabes der med formuleringen af lov om folkekirkens økonomi § 14, stk. 4, udtrykkelig hjemmel for den nuværende praksis, hvor fællesfonden modtager indtægter i form af bolig- og varmebidrag fra biskopper samt fra salg af gammelt inventar el. lignende fra stiftsøvrighederne.